

прозирность като прибавяты на стеарина нѣкое количество мышеморъ; нѣ тойзъ начинъ е твърдѣ врѣдителенъ и на работниците и на трѣбителети, и трѣба всекогажъ да ся отвърли. Едно срѣдство още по-дѣйствително и съвсѣмъ незлобно, състои въ прибавката на едно малко количество воскъ. Обаче тойзъ послѣдній начинъ ся употрѣбява само въ твърдѣ малко свѣщарници, зашто сж забѣлѣжили, че кога ся погрыжяты да стопляты отъ по-напрѣдъ умѣрено цѣвты, малко по-долу отъ точката за стопяваніето на стеарина, и като го оставяты да истине, доклѣ стане кашавъ, прѣди да го вливать, изработвеха свѣщи отъ чистъ стеаринъ съвсѣмъ безъ погрѣшка, и тѣй нынѣ правяты всичыты онызъ, что ся намиратъ за проданъ.

За такыва свѣщи употрѣбявать оплетены фитили отри, добро нѣчто, което отбѣгва потребностъ-тж да сѣкнать непрѣстанно свѣщиты, зашто фитилити отъ стеаринната свѣщъ правяты все толкъсь вжглища колкото и лояныты. По причина на плетеніето, фитиль-тъ, малко-по-малко като гори свѣщъ-та, възврѣщася и ся навожда по-лека, съ такъвъ начинъ, чтото край-тъ изгаря въ бѣлото на пламыка. Тая грыжя да плетать фитилиты само не стига, че малкото количество отъ варъ-та, което задържа всекогажъ мазната кислина, щяше зѣдави фитилиты и смали тънкость-тж имъ, ако ся не погрыжяты да ги потопяты въ едно размыяніе отъ бурава кислина; тая кислина става съ варъ-та на буратъ, който ся залѣпя на фитиля и ся прѣобръща на свѣтликаво зрънце, дѣто ся вижда да лыщи връхъ края на фитиля слѣдъ съвършеното му изгоряваніе.

Хората избѣлвать тыя свѣщи като ги оставяты на свѣтлината и на росата; найпослѣ ги правяты да станать лъскавы като ги истривать яко съ единъ кжсъ сукно да е потопенъ въ спиртъ или въ нашатырь, сетнѣ ги кытятъ по пять да ги направяты на свиткы по $\frac{1}{2}$ кыл. и ги изваждатъ за проданъ.

Остава ни сега да поговоримъ за нѣкои усъвършенія, что сж станали въ нынѣшне врѣмя на това прѣхубаво ржкодѣліе.

Истискваніе на топло. Испървомъ сгорящавать идролическыты тискалы, за да изцѣдять послѣдниты чясти на олеина, които не истича съвършено, ако температурата не ся възвиси около 150°.

За да ся распрѣдѣля горящината употрѣбявать оризонталны тискалы, които сж съставены: отъ корыто, дѣто става натискваніето, бутало да налѣга и дебелы отъ желѣзо излѣяны плочи, что ги поставяты въ пара слѣдъ всяко изработваніе. Чясто страныты на корытото сж двойны, чтото да може чловѣкъ измежду да вкарва парж, за да владѣе тамъ една рядовна температура.

Въ най-добрѣ направеныты тискалы, жалѣзныты плочи не ся изваждатъ никогажъ; тыя сж издѣлбаны и пріемать всекогажъ паржтж прѣзъ тжрбила, което е налѣпены желѣзны цѣвы и ся плузгаты въ едно нѣчто както пожница, които имать съобщеніе